

Czwartek, 15 września 2016 r.

P8_TA(2016)0349

Filipiny**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2016 r. w sprawie Filipin (2016/2880(RSP))**

(2018/C 204/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji na Filipinach, w szczególności rezolucję z dnia 8 czerwca 2016 r. ⁽¹⁾ w sprawie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Republiką Filipin, z dnia 14 czerwca 2012 r. ⁽²⁾ i z dnia 21 stycznia 2010 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 3 września 2016 r. w sprawie zamachu w Davao,
 - uwzględniając stosunki dyplomatyczne między Filipinami a Unią Europejską (w owym czasie – Europejską Wspólnotą Gospodarczą, EWG), które nawiązano w dniu 12 maja 1964 r. poprzez mianowanie ambasadora Filipin przy EWG,
 - uwzględniając fakt, że Filipiny są członkiem-założycielem Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) wskutek podpisania w dniu 8 sierpnia 1967 r. Deklaracji z Bangkoku,
 - uwzględniając Umowę ramową o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Filipin z drugiej strony,
 - uwzględniając oświadczenie złożone w dniu 8 czerwca 2016 r. przez sekretarza generalnego ONZ Bana Ki-Muna dotyczące poparcia de facto egzekucji pozasądowych,
 - uwzględniając oświadczenie dyrektora wykonawczego Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) z dnia 3 sierpnia 2016 r. w sprawie sytuacji na Filipinach,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 4 września 2016 r. w sprawie Filipin,
 - uwzględniając oświadczenie prasowe Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 4 września 2016 r. w sprawie zamachu terrorystycznego na Filipinach,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie praw człowieka,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Filipiny i UE łączą długoletnie stosunki dyplomatyczne, gospodarcze, kulturalne i polityczne;
- B. mając na uwadze, że demokracja, praworządność, prawa człowieka oraz dialog z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego zawsze stanowiły istotną część rozmów dwustronnych między UE a Filipinami;
- C. mając na uwadze olbrzymie wyzwania stojące przed nowo wybranym rządem Filipin w zakresie zwalczania nierówności i korupcji oraz prowadzenia procesu pokojowego w tym kraju;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0263.

⁽²⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 99.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 11.11.2010, s. 11.

Czwartek, 15 września 2016 r.

- D. mając na uwadze, że nielegalny handel narkotykami na Filipinach pozostaje poważnym problemem na szczeblu krajowym i międzynarodowym; mając na uwadze, że w 2015 r., według corocznego sprawozdania Departament Stanu USA dla Kongresu, filipińska Agencja Zwalczania Narkotyków (PDEA), będąca najważniejszą agencją egzekwowania prawa w zakresie walki z narkotykami w tym kraju, doniosła, że 8 629 miejscowości lub wsi (barangay), co stanowi około 20 % miejscowości w kraju, zgłosiło przestępstwa związane z narkotykami; mając też na uwadze, że Filipiny uznaje się za państwo o najwyższym odsetku osób zażywających metamfetaminy w Azji Wschodniej;
- E. mając na uwadze, że jednym z głównych elementów kampanii prezydenckiej Rodrigo Dutertego było zobowiązanie do likwidacji wszystkich szczebli przestępczości narkotykowej w całym kraju; mając na uwadze, że podczas swojej kampanii wyborczej i pierwszych dni urzędowania prezydent R. Duterte wielokrotnie apelował do organów ścigania oraz społeczeństwa o zabijanie osób podejrzanych o przemyt narkotyków, które się nie poddadzą, jak również osób zażywających narkotyki;
- F. mając na uwadze, że prezydent R. Duterte publicznie oświadczył, iż nie zamierza ścigać funkcjonariuszy organów egzekwowania prawa ani obywateli, którzy zabili handlarzy stawiających opór podczas aresztowania;
- G. mając na uwadze, że dane opublikowane przez filipińską policję krajową wskazują, że od dnia 1 lipca do dnia 4 września 2016 r. policja zabiła ponad tysiąc osób podejrzanych o handel narkotykami i zażywanie ich, a z innych statystyk policyjnych wynika, że ponad tysiąc domniemanych handlarzy i użytkowników narkotyków w ciągu ostatnich dwóch miesięcy poniosło śmierć z ręki nieznanymi uzbrojonych napastników; mając na uwadze, że – jak doniosła Al Jazeera – aresztowano ponad 15 000 osób podejrzewanych o związki z narkotykami, głównie na podstawie pogłosek i zarzutów wysuwanych przez współobywateli, a niemal 700 000 osób „dobrowolnie” oddało się w ręce policji i zarejestrowało do leczenia w ramach programu Tokhang w celu uniknięcia prześladowania przez policję lub samowolną straż obywatelską;
- H. mając na uwadze, że w dniu 8 czerwca 2016 r. sekretarz generalny ONZ Ban Ki-Mun potępił serię egzekucji pozasądowych oraz uznał je za nielegalne i stanowiące naruszenie podstawowych praw i wolności;
- I. mając na uwadze, że w dniu 18 sierpnia 2016 r. Agnes Callamard, specjalna sprawozdawczyni ONZ ds. pozasądowych, doraźnych lub arbitralnych egzekucji, oraz Dainius Pūras, specjalny sprawozdawca ONZ ds. prawa do zdrowia, wezwali rząd Filipin do położenia kresu obecnej fali egzekucji pozasądowych oraz zabójstw w kontekście zintensyfikowanej kampanii przeciwdziałania przestępczości i narkotynom, wymierzonej w handlarzy narkotyków oraz ich użytkowników;
- J. mając na uwadze, że filipiński senat i komisja ds. praw człowieka podjęły własne niezależne dochodzenia w sprawie tych śmierci;
- K. mając na uwadze, że Filipiny były jednym z pierwszych krajów azjatyckich opowiadających się za zniesieniem kary śmierci w 1987 r.; mając na uwadze, że po przywróceniu kary śmierci została ona ponownie zniesiona na mocy decyzji prezydenta Arroyo w 2006 r.; mając na uwadze, że podczas kampanii wyborczej prezydent R. Duterte zaapelował o jej przywrócenie po raz kolejny, w szczególności w odniesieniu do nielegalnego handlu narkotykami, oraz mając na uwadze, że projekt takiej ustawy jest obecnie rozpatrywany przez Kongres;
- L. mając na uwadze, że inny projekt ustawy rozpatrywany w Kongresie ma na celu obniżenie wieku odpowiedzialności karnej z lat piętnastu do dziewięciu;
- M. mając na uwadze, że w dniu 2 września 2016 r. w wyniku zamachu bombowego, za który odpowiedzialność wzięła organizacja Abu Sajjafa i powiązane ugrupowania, na targu w mieście Davao zginęło co najmniej 14 osób, a 70 zostało rannych; mając na uwadze, że filipińskie siły zbrojne kontynuują ofensywę wojskową przeciwko powiązanim z ISIS bojownikom Abu Sajjafa w południowej prowincji Sulu;
- N. mając na uwadze, że po tym ataku rząd Filipin ogłosił „stan nadzwyczajny z powodu bezprawnej przemocy na Mindanao”;

Czwartek, 15 września 2016 r.

- O. mając na uwadze, że w dniu 26 sierpnia 2016 r. pod auspicjami rządu norweskiego podpisano bezterminowe zawieszenie broni między rządem Filipin a NDFP (Narodowym Demokratycznym Frontem Filipin), co stanowi prawdziwy przełom w 47-letniej wojnie partyzanckiej, która według szacunków pochłonęła życie około 40 000 osób;
- P. mając na uwadze, że w 2017 r. Filipiny będą przewodniczyć ASEAN oraz że prezydent R. Duterte zapowiedział, iż „podczas przewodnictwa Filipin będziemy wskazywać ASEAN jako wzór regionalizmu i globalnego gracza, który na pierwszym miejscu stawia interes obywateli”;
1. zdecydowanie potępia atak na nocny targ w mieście Davao w dniu 2 września 2016 r. i składa kondolencje rodzinom ofiar; podkreśla, że osoby odpowiedzialne za te zabójstwa powinny zostać pociągnięte do odpowiedzialności, ale wzywa delegaturę UE do ostrożnego monitorowania zawieszenia rządów prawa; wzywa wszystkie państwa, w myśl zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego i odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, do aktywnej współpracy z rządem Filipin i innymi właściwymi organami w tym zakresie;
 2. stanowczo potępia handel narkotykami i narkomanię na Filipinach; podkreśla, że nielegalne narkotyki stanowią zagrożenie dla młodzieży na Filipinach i jeden z najpoważniejszych problemów społecznych;
 3. rozumie, że na Filipinach miliony ludzi cierpią z powodu wysokiego poziomu narkomanii oraz jej konsekwencji; wyraża jednak zdecydowane zaniepokojenie wyjątkowo wysoką liczbą śmiertelnych ofiar działań policji i samowwężnej straży obywatelskiej w kontekście zintensyfikowanej kampanii przeciwdziałania przestępczości i narkotykom, wymierzonej w handlarzy narkotyków i ich użytkowników, oraz wzywa rząd Filipin do położenia kresu obecnej fali pozasądowych egzekucji i zabójstw;
 4. z zadowoleniem przyjmuje zamiar rządu, by obniżyć wysokie wskaźniki przestępczości i korupcji w kraju, lecz wzywa go do przyjęcia konkretnych i kompleksowych strategii i programów, które powinny też obejmować zapobieganie i rehabilitację zamiast koncentrować się wyłącznie na brutalnych represjach;
 5. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę prezydenta R. Dutertego dotyczącą ożywienia procesu pokojowego z NDFP (Narodowym Demokratycznym Frontem Filipin) i z niecierpliwością oczekuje zakończenia tego konfliktu w najbliższej przyszłości, biorąc pod uwagę to, że według planu negocjacyjnego ostateczne porozumienie w sprawie zakończenia konfliktu zbrojnego można osiągnąć w ciągu jednego roku;
 6. podkreśla, że reagowanie na nielegalny handel narkotykami musi przebiegać w pełnej zgodności z zobowiązaniami krajowymi i międzynarodowymi;
 7. wzywa władze do zapewnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka i międzynarodowymi instrumentami ratyfikowanymi przez Filipiny;
 8. zachęca władze do wszczęcia natychmiastowego śledztwa w sprawie wyjątkowo dużej liczby zabitych w trakcie operacji policyjnych;
 9. zauważa, że UNODC jest gotowe dalej współpracować z Filipinami w celu postawienia przemytników narkotyków przed wymiarem sprawiedliwości, przy odpowiednich zabezpieczeniach prawnych zgodnie z międzynarodowymi standardami i normami;
 10. zaleca niezwłoczne ustanowienie krajowego mechanizmu zapobiegania torturom, jak przewidziano w konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur i protokole fakultatywnym do niej;
 11. wzywa rząd Filipin do potępienia działań samowwężnej straży obywatelskiej i do zbadania jej odpowiedzialności za zabójstwa; wzywa władze Filipin do przeprowadzenia natychmiastowego, dogłębnego, skutecznego i bezstronnego dochodzenia w celu zidentyfikowania wszystkich odpowiedzialnych osób, postawienia ich przed właściwym i bezstronnym sądem cywilnym oraz zastosowania sankcji karnych przewidzianych przez prawo;
 12. wzywa rząd Filipin do zapewnienia odpowiedniej ochrony obrońcom praw człowieka, związkowcom i dziennikarzom;

Czwartek, 15 września 2016 r.

13. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Prezydenta R. Dutertego w programy leczenia uzależnień od narkotyków i wzywa UE, aby wspomogła rząd w staraniach na rzecz odpowiedniego wsparcia osób zażywających narkotyki w celu pozbycia się uzależnienia, jak i do dalszego wspierania reform systemu sądownictwa karnego na Filipinach;
 14. zaleca, aby Filipiny bezzwłocznie ratyfikowały konwencję o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem oraz zapewniły w ustawodawstwie krajowym karalność przypadków wymuszonych zaginięć i egzekucji pozasądowych;
 15. wzywa filipiński Kongres do powstrzymania się od przywrócenia kary śmierci i od obniżenia minimalnego wieku odpowiedzialności karnej;
 16. zauważa, że według wszelkich dowodów empirycznych kara śmierci nie spowoduje zmniejszenia przestępczości narkotykowej, będzie natomiast zaprzepaszczeniem wielkiego osiągnięcia filipińskiego systemu wymiaru sprawiedliwości;
 17. apeluje do UE o wykorzystanie wszystkich dostępnych instrumentów, aby wesprzeć rząd Filipin w przestrzeganiu międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka, szczególnie w ramach Umowy ramowej;
 18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Filipin, rządów państw członkowskich Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), wysokiemu komisarzowi ONZ ds. praw człowieka oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.
-